

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 747/2025
17.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К 187/22 од 18.11.2024. године и Кв 305/25 од 30.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К 187/22 од 18.11.2024. године и Кв 305/25 од 30.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 187/22 од 28.12.2022. године, преиначена пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 173/23 од 28.07.2023. године, окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. и 3. у вези става 1.КЗ у односу на малолетну ошт. ББ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, са роком проверавања у трајању од две године. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, као и остале трошкове, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а оштећена ББ је упућена ради оставривања имовинскоправног захтева на парницу, у смислу одредбе члана 258. став 4. ЗКП, док је у односу на малол.оштећене ББ, ВВ и ГГ, окривљени ослобођен од оптужбе да је извршио два кривична дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1.КЗ, у ком делу је на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Основног суда у Крагујевцу К 187/22 од 18.11.2024. године, делимично је усвојен захтев пуномоћника по службеној дужности оштећених мал. ББ, ВВ и ГГ, адвоката Бригите Батављевић, па је утврђено да је пуномоћник имала трошкове за заступање три малолетне оштећене, у кривичном поступку у предмету К

187/22, који се исплаћују из буџетских средстава у износу од 1.039.500,00 динара, те је наложено рачуноводству овог суда да пуномоћнику мал. оштећених по службеној дужности, адвокату Бригити Батавељић, исплати наведени износ у року од 60 дана од правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 305/25 од 30.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић од 29.11.2025. године, изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К 187/22 од 18.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Виолета Бојовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, укине побијана решења и предмет вратити првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву формално опредељује повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, бранилац у образложењу захтева наводи да у побијаним решењима трошкови кривичног поступка који су досуђени пуномоћнику оштећених, нису добро обрачунати, оспоравајући висину износа досуђених трошкова, примењену Адвокатску тарифу приликом обрачуна трошкова, при том указујући на погрешну примену одредаба члана 263. ЗКП и 265. став 1. ЗКП. Бранилац на тај начин оспорава чињенична утврђења нижестепених судова у погледу висине досуђених трошкова, те истиче да је износ који је досуђен побијаним првостепеним решењем погрешно обрачунат и таксативно наводи за предузете процесне радње пуномоћника оштећених сопствени обрачун трошкова.

Полемишући са чињеничним стањем утврђеним у побијаним правноснажним решењима и изношењем закључака, који су супротни оцени, чињеничним утврђењима и закључцима нижестепених судова, бранилац заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП која није прописана чланом 485. став 4. ЗКП као дозвољен разлог за подношење захтева, па је стога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Виолете Бојовић недозвољен.

Осим тога, Врховни суд напомиње да у овом кривичном поступку, након правноснажног пресуђења, није донето посебно решење о висини трошкова поступка коју је дужан да надокнади окривљени.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.